

17-GIỚI NHỜ TỖ KHEO NI GIẶT LÔNG DÊ

Khi Phật an trú tại Tỳ-xá-ly trong Tinh xá có lầu gác trong rừng lớn, nói rộng như trên. Bấy giờ, Tôn giả Ưu-đà-di đem lông dê đưa cho Tỳ-kheo-ni Thiện Sinh, vốn là vợ cũ của Tôn giả, và bảo: “Lành thay này em, em hãy giặt nhuộm chải giúp cho ta cái này”. Tỳ-kheo-ni Thiện Sinh bèn đem về trú xứ, giặt nhuộm chải xong, bỏ vào trong hộp, lấy lông ngực, ức, của nai phủ lên trên, rồi sai sứ giả mang đến cho Ưu-đà-di. Ưu-đà-di nhận xong, mở hộp ra, thấy có lông nai hoan hỷ, liền đem khoe với các Tỳ-kheo: “Hãy xem này các Trưởng lão, tôi đưa ít lông cho Tỳ-kheo-ni không phải thân quyến mà lại nhận được nhiều lông”.

Các Tỳ-kheo thấy thế, liền nói: “Đó là vật nên che giấu vì sao lại đưa cho người ta xem?”.

Thầy liền đáp: “Vật này có gì phải che giấu, tôi đưa (cô ấy) lông ít mà lại nhận được nhiều lông”.

Bấy giờ, nhóm sáu Tỳ-kheo từ xa nghe được bèn vỗ tay cười lớn: “Quái thay! Quái thay”.

Các Tỳ-kheo nghe thế, bèn đến bạch với Thế Tôn. Phật liền bảo gọi Ưu-đà-di đến. Khi thầy tới rồi, Phật bèn hỏi: “Ông có việc đó thật chăng?”.

Thầy đáp: “Có thật, bạch Thế Tôn”.

Phật liền khiển trách: “Đó là việc xấu v.v...”.

Rồi Phật hỏi các Tỳ-kheo: “Giả sử có vật cần phải che giấu thì Tỳ-kheo-ni thân quyến có nên đưa cho Tỳ-kheo thân quyến xem hay không?”

Họ đáp: “Không nên, bạch Thế Tôn”.

Phật lại hỏi: “Giả sử Tỳ-kheo thân quyến nhận được một vật cần phải che giấu của Tỳ-kheo-ni thân quyến, thì có nên đưa cho người khác xem hay không?”

Họ đáp: “Không nên, bạch Thế Tôn”.

Thế rồi Phật nói với các Tỳ-kheo: “Từ nay trở đi (các Tỳ-kheo) không được nhờ Tỳ-kheo-ni không phải thân quyến giặt nhuộm chải lông dê”.

Lại nữa, khi Phật trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Bấy giờ, Tôn giả Ưu-đà-di cầm lông dê đưa cho Tỳ-kheo-ni Đại Ái Đạo, nói: “Lành thay này chị, hãy giặt nhuộm, chải giúp cho tôi cái này”.

Thế rồi, Tỳ-kheo-ni Đại Ái Đạo liền đem giặt nhuộm chải xong, gửi trả lại cho Ưu-đà-di. Rồi bà đi đến chỗ Phật, cúi đầu đảnh lễ dưới

chân Phật, rồi đứng sang một bên. Phật biết nhưng vẫn hỏi: “Vì sao trên tay bà có màu thuốc nhuộm?”.

Bà đáp: “Tôi giặt nhuộm chải giúp lông dê cho Tôn giả Ưu-đà-di”.

Phật liền nói với các Tỳ-kheo: “Tại sao Ưu-đà-di lại nhờ Tỳ-kheo-ni không phải thân quyến giặt nhuộm chải giúp lông dê?”.

Thế rồi, Phật bèn gọi Ưu-đà-di đến. Khi thầy đến rồi, Phật liền hỏi: “Ông có nhờ Tỳ-kheo-ni Đại Ái Đạo giặt nhuộm chải lông dê thật chăng?”

Thầy đáp: “Có thật, bạch Thế Tôn”.

Phật liền khiển trách Ưu-đà-di: “Vì sao ông lại sai một Tỳ-kheo-ni đang hành đạo làm? Từ nay về sau, Ta không cho phép (các Tỳ-kheo) nhờ Tỳ-kheo-ni không phải thân quyến giặt nhuộm chải lông dê”.

Rồi Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo sống tại thành Xá-vệ phải tập họp lại tất cả, vì mười điều lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

“Nếu Tỳ-kheo nhờ Tỳ-kheo-ni không phải thân quyến giặt nhuộm chải lông dê thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dạ-đề”.

GIẢI THÍCH:

(Một số từ ngữ đã được giải thích ở trên)

Trong đây tăng thêm việc chải (lông dê), và trừ việc mặc y vấy bùn, y cấu bẩn đến chùa Ni, ngoài ra, như trong giới thứ năm ở trên đã nói rõ.

